

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoPr/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316207783
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316207783.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: G. D., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXX, právne zastúpený JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom, so sídlom Kukorelliho 1505/50, Humenné, proti žalovanému: CEZO, spol. s r.o., Mierová 1973/79, Humenné, IČO: 36 757 535, právne zastúpený Mgr. Miroslavom Balážom, so sídlom Sládkovičova 8, Prešov, o náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6Cpr/3/2016-55 zo dňa 22.06.2017 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi 9980,88 Eur v štyroch splátkach, každú vo výške 2495,22 Eur, splatných vždy k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci a v súvisiacich výrokoch o trovách konania.

II. Mení sa rozsudok v časti o počiatku povinnosti splácať dlh tak, že povinnosť splácať dlh počína mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi 9 980,88 eur v štyroch splátkach, každú vo výške 2 495,22 eur, splatných vždy k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom júl 2017 až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

Konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie 300,89 eur.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

P r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu v časti konania o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru.

P r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 77,46% z celkovej náhrady trov konania o náhradu mzdy.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 79 ods. 1 a 2 Zákonníka práce.

3. V odôvodnení uviedol, že žalobca podal dňa 9.3.2015 na tunajší súd žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a uloženie povinnosti žalovanému vyplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške jeho priemerného mesačného zárobku odo dňa, keď žalobca oznámil žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 6Cpr/1/2015.

4. O neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného rozhodol súd rozsudkom sp. zn. 6Cpr/1/2015-76 z 5.11.2015 a to tak, že okamžité skončenie pracovného pomeru oznámené žalobcovi listom žalovaného zo 17.2.2015 je neplatné. Nárok žalobcu na náhradu mzdy za obdobie od oznámenia, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až po nástup do práce vylúčil na samostatné konanie a zároveň rozhodol, že o trovách celého konania rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

5. Horecítovaný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 6CoPr/1/2016-106 z 28.6.2016. Rozsudok o neplatnom skončení pracovného pomeru žalobcu u žalovaného tak nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.8.2016.

6. Nárok žalobcu na náhradu mzdy sa po vylúčení na samostatné konanie vedie pod sp. zn. 6Cpr/3/2016. Žalobca podaním zo 17.10.2016 vyčíslil nárok na náhradu mzdy sumou 11 248,91 eur

7. Žalobca zobral podanú žalobu späť sčasti o zaplatenie 300,89 eur a žalovaný s tým súhlasil, preto v tejto časti súd konanie zastavil.

8. Po čiastočnom späťvzatí žaloby a ustálení priemerného zárobku žalobcu, zostala medzi stranami sporu spornou skutočnosť, za aké dlhé obdobie má byť náhrada mzdy priznaná a žalovaný žiadal, aby mu bolo umožnené túto náhradu vyplatiť v splátkach. Poukazoval pritom na svoju zlú ekonomickú situáciu, ktorá mu neumožňuje vyplatiť žalobcovi náhradu mzdy naraz.

9. Po vyslovení predbežného názoru súdu, že náhrada mzdy bude priznaná za obdobie 12 kalendárnych mesiacov sa strany sporu dohodli na plnení v splátkach tak, že žalovaný uhradí žalobcovi náhradu mzdy za obdobie 12 mesiacov vo výške 9 980,88 eur v štyroch splátkach, každú vo výške 2 495,22 eur, splatných vždy k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom júl 2017 až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

10. Súd mal za preukázané, že žalovaný neplatne skončil so žalobcom pracovný pomer a to okamžitým skončením. Žalobca oznámil žalovanému dňa 9.3.2015, že trvá na ďalšom zamestnávaní a teda náhrada mzdy by mu patrila od tohto dňa. Keďže žalobca bol v tom čase práceneschopný a to až do 31.7.2015, súd mu priznal náhradu mzdy od 1.8.2015. Na žiadosť žalovaného súd náhradu mzdy presahujúcu 12 kalendárnych mesiacov žalobcovi nepriznal a to vzhľadom na jeho správanie sa predchádzajúce okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Žalobca absolvoval lekárske ošetrenia bez súhlasu svojho zamestnávateľa, pričom krajský súd vo svojom rozsudku konštatoval, že takéto správanie žalobcu vykazovalo znaky porušenia pracovnej disciplíny, ale nie tak intenzívneho, aby s ním žalovaný mohol skončiť pracovný pomer okamžite. Existoval adekvátnejší prostriedok a to výpoveď. Súd vzhľadom na túto skutočnosť priznal žalobcovi náhradu mzdy len za obdobie 12 kalendárnych mesiacov, teda od 1.8.2015 do 31.7.2016. Výška náhrady mzdy bola vypočítaná z denného priemerného zárobku, na ktorom sa strany zhodli a bol preukázaný výplatnou páskou žalobcu za obdobie posledného štvrtroka roku 2014.

11. Keďže žalobca uplatňoval náhradu mzdy za obdobie od 1.8.2015 do 2.9.2016 a súd ju priznal len za obdobie 12 mesiacov, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobca po čiastočnom späťvzatí žaloby uplatňoval sumu 10 948,02 eur a súd mu priznal 9 980,88 eur, preto bolo potrebné žalobu zamietnuť v časti rozdielu medzi uplatňovaným a priznaným nárokom.

12. Žalovaný požiadal, aby mu bolo umožnené náhradu mzdy vyplatiť v štyroch splátkach, pričom žalobca s tým súhlasil. V súlade s ustanovením § 232 ods. 3, ods. 4 CSP, súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 9 980,88 eur v štyroch splátkach, každú vo výške 2 495,22 eur, splatných vždy k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom júl 2017 až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

13. V konaní o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Cpr/1/2015 bol žalobca úspešný v celom rozsahu, lebo bolo určené, že jeho pracovný pomer u žalovaného bol skončený neplatne. O trovách daného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol úspešný v celom rozsahu, súd rozhodol tak, že v tejto časti konania mu priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

14. 18. V konaní o náhradu mzdy, vedenom pod sp. zn. 6Cpr/3/2016 mal žalobca úspech len čiastočný, pretože podanú žalobu zobrať späť a sčasti ju súd zamietol. O trovách konania tak súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V tej časti, v ktorej žalobca zobrať žalobu späť, súd rozhodol o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie 300,89 eur, lebo v tejto časti zobrať žalobu späť po tom, čo žalovaný vyčísľil denný zárobok žalobcu, z ktorého mala byť náhrada mzdy vypočítaná.

15. Žalobca pred späťvzatím žaloby uplatňoval náhradu mzdy vo výške 11 248,91 eur a súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 9 980,88 eur. Pri matematickom výpočte úspech žalobcu bol vo výške 88,7275% a úspech žalovaného 11,2725%. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu bol žalobca celkovo úspešný vo výške 77,455%, čo súd zaokrúhlil na 77,46%. Teda o trovách konania v časti náhrady mzdy rozhodol podľa pomeru úspechu a priznal žalobcovi trovy vo výške 77,46% z celkovej náhrady trov konania.

16. Proti rozsudku, s výnimkou výrokov o čiastočnom zastavení konania a zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V doplnení odvolania uviedol, že ekonomická kondícia žalovaného je taká, že v súčasnosti nie je schopný uhradiť žalobcovi sumu 9980,588 Eur v štyroch mesačných splátkach po 2495,22 Eur. Žiada, aby odvolací súd pripustil splátkové plnenie dlžnej sumy v minimálne desiatich mesačných splátkach po 998,10 Eur počnúc právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej. Súd mal pri rozhodovaní o trovách konania postupovať v zmysle § 257 CSP a žiadnej zo strán nepriznať náhradu trov konania, keďže sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobca de facto zavinil obe konania svojím neštandardným správaním v pozícii zamestnanca žalovaného. Správanie žalobcu nedosiahlo intenzitu trestnej činnosti, mohlo byť však dôvodom pre danie výpovede. Žalobca už bol svojím zamestnávateľom riešený pre porušenie pracovnej disciplíny aj počas trvania pracovného pomeru tak, ako to bolo preukázané v konaní.

17. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

18. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19. Odvolací súd konštatuje, že výška náhrady mzdy bola vyčíslená správne. Výška priznanej náhrady navyše korešponduje s vyjadrením samotného žalovaného, ktorý v prvoinštančnom konaní poukazoval na to, že základom pre jej výpočet má byť priemerný denný zárobok v sume 38,68 Eur (s čím žalobca súhlasil) a náhradu je dôvodné priznať len za obdobie 12 mesiacov.

20. Keďže žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie súhlasil s plnením dlhu v splátkach, odvolací súd potvrdil rozsudok v časti o možnosti splácať dlžnú sumu v 4 splátkach po 2495,22 Eur. Odvolací súd nevidí dôvod na rozloženie dlžnej sumy do viacerých splátok tak, ako to žiadal žalovaný v odvolaní, keďže žalovaný na preukázanie svojich tvrdení o zlej ekonomickej kondícii nepredložil žiaden listinný dôkaz a zohľadnenia jeho ekonomickej situácie sa dožadoval už v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom sám navrhol, aby mu dlžnú sumu bolo umožnené splatiť v 4 resp. 5 splátkach.

21. Jediným dôvodom, prečo odvolací súd pristúpil k zmene momentu splatnosti dlhu tak, že žalovanému povinnosť mesačných úhrad vzniká mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, bola skutočnosť, že potvrdením rozhodnutia súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k počiatku splácania dlhu by odvolací súd svojím rozhodnutím založil stav, kedy by bol žalovaný v omeškani s plnením dlhu ešte pred vyhlásením rozhodnutia odvolacieho súdu, a to napriek tomu, že právoplatnosť rozsudku v dôsledku suspenzívneho účinku odvolania doposiaľ nenastala a rozsudok sa tak ani nemohol stať vykonateľným (§ 367, § 232 ods. 3 CSP).

22. Vo vzťahu k výrokom o trovách konania je potrebné uviesť, že žalobca bol v konaní o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru plne úspešný a v konaní o náhradu mzdy v prevažnej miere úspešný (v rozsahu 88,72 %). Odvolací súd nevezhladol existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa odôvodňujúcich nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi, nakoľko to bol žalovaný, kto v rozpore so zákonom, za stavu, že na takýto postup neboli splnené predpoklady v zmysle ustanovení Zákonníka práce uskutočnil úkon s cieľom okamžite skončiť pracovný pomer so žalobcom. V tomto smere je irelevantné, že žalobca sa ako zamestnanec žalovaného dopustil neštandardného správania, pretože pre riešenie jeho správania prichádzali do úvahy iné opatrenia predpokladané Zákonníkom práce a nevyžadovali by si iniciovanie predmetného konania, v ktorom sa žalobca úspešne domohol ochrany svojich práv.

23. Za daného stavu odvolací súd rozsudok v napadnutej časti s výnimkou lehoty splatnosti dlhu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a lehotu splatnosti vychádzajúc z ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku 2. rozhodnutia odvolacieho súdu.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).